

CARME MARTÍNEZ PRIMO | Ha publicat 'Alegorías' (Milenio)

“Els paràmetres antics donen sensació de seguretat; hem de perdre la por als canvis”

Martínez Primo va néixer a Lleida el 1955 i ha exercit de professora de llengua castellana fins aquest any, en què s'ha jubilat. Acaba de publicar la novel·la *Alegorías* a l'editorial Milenio, després d'haver publicat *El laberinto de las luciérnagas* i *Te escribo desde las estrellas*, també amb la mateixa editorial.

Els seus llibres mostren una manera d'entendre el món que ens retorna a l'essència de les coses. Al llarg d'*Alegorías*, el lector s'identifica amb els personatges, que responen amb actitud com la por, el dubte, la venjança, tan humanes, però també s'il·lusiona amb la visió d'un món nou i espiritual que tots podem assolir.

Què es trobarà el lector en *'Alegorías'*?

Aquesta novel·la és la continuació d'*El laberinto de las luciérnagas*, encara que es pugui llegir individualment. *Alegorías* presenta una novel·la atemporal on es reflecteix la realitat que nosaltres estem vivint: crec que hi ha dos mons, ara.

Quins són?

Per una banda, els que es volen mantenir en els esquemes i els patrons de vida que hem fet servir fins ara —els “durmientès”, en la novel·la— i els “despiertos”, que comencen a prendre consciència de valors que fins ara hem ignorat: la importància d'una bona

alimentació, el saber compartir, una vida encarada cap al ser més que cap al tenir.

Qui són els “oscuros”?

Representen les trampes que la vida ens posa —o nosaltres mateixos— per no despertar.

Per exemple?

La por, la gelosia, l'eterna comparació amb els altres, que ens desvien de la nostra pròpia interioritat.

Creu que hem de tendir cap a la introspecció?

Crec que ja hi tendim. Cada vegada és més palesa la separació entre els dos mons que, fins ara, estava més diluïda. La gent de la meua generació, educada en els paràmetres de la por, l'educació i la religió repressiva, donem pas a una altra visió: hi ha un obertura.

Però encara ens hi volem mantenir a dins.

Perquè dóna sensació de seguretat. Però la llibertat és perdre la por als canvis, en tots els camps. Cal una recerca de llibertat cap a un mateix.

Quina és per vostè la manca més gran que tenim en el món espiritual?

Crec que ens falta molta capacitat d'entendre l'altre, desenvolupar l'empatia, la comprensió de l'altre, però això ha de començar amb la recerca d'un mateix, sigui per la via que sigui.

Crec que hem de treballar la capacitat d'entendre l'altre, però això ha de començar per la recerca d'un mateix